

[Poul Schlüter.]

foreligger, således at vi under sparedrøftelserne også i mit parti kan få bedre fodfæste og komme længere. Men disse 2,2 milliarder kr., som vi har fremlagt en skitse om, er et tilbud til regeringen om at deltage i ansvaret for, at stigningstakten i de offentlige og især de statslige udgifter nu dæmpes. Jeg håber, vi kan få samråd med regeringen i skatteudvalget, inden vi om få dage skal fastsætte udskrivningsprocenten endeligt.

Når vi ser på skattesituationen, mener vi i den konservative folketingsgruppe, at mellemindkomsternes situation er utålelig. Det er ikke mindst de erhvervsaktive, som rammes så skrækkelig hårdt i disse år, og det er for resten også først og fremmest disse grupper, de erhvervsaktive, som er i sving i produktionen, som rammes af den nye 2 1/2 pct. afgift på huskøb, som regeringen har gennemtruffet, 2 1/2 pct. afgiften. Den rammer de aldersgrupper, der yder en effektiv indsats, og som har det mål at købe hus. Den skat vil vi gerne af med. Vi tror, det er skidt både for disse grupper, de erhvervsaktive i mellemindkomstlaget, og for samfundet, at de direkte skatter tynger så meget, at de fleste bedømmer det således, at det ikke lønner sig med en ekstra indsats. Derfor har vi sat os som mål at få sat proportionalitetsgrænsen op. Den er nu på 19.800 kr., og vi ser det som målet at få den op på i alt fald 29.800 kr. Hvis vi gennemfører det, giver vi alle skatteydere den samme lempelse i kroner. Det har en socialt rimelig virkning, og vi tror, det vil være lønsomt også for finansministeren, fordi det vil være en inspiration til øget indsats netop i de aldersgrupper og i de indkomstgrupper, hvor der er kræfter til en yderligere indsats.

Jeg tror også, vi ville komme bedre igennem overenskomstforhandlingerne og tiden derefter, hvis vi kan klare en stagnation i statskatteerne, fordi vi så ofte har oplevet, at stiger skatterne på grund af stigende statsudgifter, så rejser kompensationskravet sig ude på arbejdspladserne, hvad man egentlig godt kan forstå. Betingelsen for at

føre reallønspolitik vil også være, at vi holder statsudgifterne og dermed statskatteerne i ro.

Hvis vi skal have mindsket inflationspresset, og hvis vi skal undgå omkostningsstigninger, som ikke er til fordel for nogen som helst, vil en af de vigtigste betingelser være, at vi lægger loft over statsudgifterne og dermed over skatterne.

Så vender jeg til mig til spørgsmålene, som melder sig, når det drejer sig om vore arbejdspladser og vort erhvervsliv. Det er tydeligt for enhver, at det er vigtigt for os for at kunne udnytte EF-chancerne, at vi skaffer tilstrækkelig kapital og også arbejdskraft for de eksporterhverv, som nu får bedre konkurrencemuligheder. Det gælder også for landbruget, det skal man ikke glemme. Også det danske landbrug har et investeringsbehov, som det kan være svært at klare. Jo bedre vi bringer orden i vore statsfinanser, jo lettere kan vi muliggøre højere udlånsrammer i pengeinstitutterne, således at der kan stilles kapital til rådighed.

En anden vigtig ting er, at vi nu følger, om vor omskolingslovgivning og de ordninger, som praktiseres, er tilstrækkelige, for vi får mange omskolingsopgaver i de nærmeste år, hvor nogle brancher får bedre vilkår, end de kender i dag, og andre måske ringere. Derfor har vi også brug for en høj grad af bevægelighed på arbejdsmarkedet, og her vil vi gerne i et medarbejderskab med regeringen, så vi kan sikre, at tingene nu kan forløbe så smidigt, som de bør. Denne bevægelighed vanskeliggøres måske også af de for skarpe faggrænser, som vi endnu har. Det er også et problem, som det er vigtigt at få løst, for at vi kan bruge chancerne.

Afskrivningsreglerne spiller naturligvis en rolle. Jeg har med glæde hæftet mig ved en bemærkning i åbningstalen om, at regeringen vil se på, om vore maskinafskrivningsregler er tilstrækkelige. Egentlig tror jeg, vi skulle overveje på dette område at indføre afskrivning efter genanskaffelsesprincippet, fordi hver ny maskine, der skal købes, er